

nærværende Bemærkninger. Der findes derfor kun Anledning til her at berøre følgende Enkelt-
heder.

At der ikke i selve Loven fastsættes, hvilken Spiritusmaalder der skal anvendes, men at Bestemmelsen heraf overlades Regjeringen (§ 23), turde formentlig ligge i Sagens Natur. Det samme turde være Tilfældet med Bestemmelsen om, at ingen Maaler maa tages i Brug, førend den er prøvet og justeret af en dertil af vedkommende Ministerium beskiftet Myndighed. Det er selvfølgelig af overordentlig Vigtighed for den hele Beskatning, at de anvendte Maalere ikke alene fra først af, men vedblivende under deres Anvendelse ere fuldkommen nøiagtige, og det vil derfor være en uafviselig Nødvendighed, at de, baade førend de tages i Brug, og af og til under denne, undergives en omhyggelig Undersøgelse og Prøvelse af en med Redskabets Indretning og Virkeevne fuldkommen fortrolig Mand (se §§ 23 og 31).

Naar det i § 25 fordrer, at Anmeldelse eller Begjæring om Brænding med Beskatning efter Udbyttet skal være afgiven mindst 8 Uger, førend Beskatningen indtræder, hidrører dette fra Nødvendigheden af at have et vist Tidrum til at foretage den fornødne Undersøgelse af samtlige vedrørende Forhold, træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger, hidføre og opstille Maaleren m. m.

Saalænge Beskatningen endnu er ny, og Kontrollen med Driften under samme endnu ikke finder sig ret hjemme, maa det anses for rettest at bevare nogle af de Kontrolmidler, som havees ved Karrumsbeskatningen (jfr § 26), men som man under en fortsat Anvendelse af denne Beskatningsmaade mulig kan lade falde. I samme Tiemed bør det paalægges Brændevinsbrænderen at føre en Over-
sigt over Driften (§ 27). Saameget mere er det nødvendigt at fastholde deslige Bestemmelser, saalænge man endnu bevæger sig paa en ny Grund, som en mulig Afbrydelse af Spiritusmaalerens regelmæssige Gang kan nødvendiggøre en midlertidig Beskatning, der, efter de foreliggende Forhold i det enkelte Tilfælde, fastsættes enten efter Veiledning af Driftsover-
sigten eller efter Karrummet (§ 29).

Det ligger i den heromhandlede Beskatnings Natur, at Afgiften efter samme ikke saaledes som ved Karrumsbeskatningen ordentligvis kan erlægges forud for den Handling, der beskattes, eftersom nemlig Skattens Størrelse bestemmes efter Afslæsning paa Spiritusmaaleren. Om denne nu end vel kunde foretages daglig, og den foresaldne Afgift saaledes hver Dag kunde indbetales af Brændevinsbrænderen, hvorved en Lighed med de med Hensyn til Karrumsbeskatningen i saa Henseende givne Bestemmelser vilde opnaas, vilde en saadan

Fremgangsmaade i hvert Fald ikke kunne følges for Landbrænderiernes Vedkommende. Da der ikke skjønnes at være skjellig Grund til paa dette Punkt at stille Kjøbstadbrænderierne anderledes end Landbrænderierne, og da det deshos i flere Tilfælde vil kunne være i Brændevinsbrænderens Interesse ikke at skulle erlægge Afgiften samtidigt med eller umiddelbart efter hver Brænding, er Lovforslagets § 30 affattet saaledes, at der fastsættes en bestemt Dag i hver Uge som Betalingsdag, og derved gives ham en Uges Kredit paa Afgiften. Ved denne Bestemmelse vindes der for de Brænderier, der beskattes efter Udbyttet, en Fordel fremfor dem, der beskattes efter Karrummet, og for hvis Vedkommende Forudbetalingen hænger sammen med det hele Beskatningssystem; i denne Fordel ligger der saaledes en yderligere Opfordring til snarest mulig at gaa over til den førstnævnte Beskatningsmaade. I det der indrømmes en Kredit som den nævnte, er der paa den anden Side truffet saadanne Bestemmelser i Paragrafen, at Statskassens Lærv kan blive mest muligt betrygget, bl. A. ogsaa derved, at Statskassen for de krediterede Afgifter har den samme Fortrinsret, som den har for krediterede Toldafgifter.

Det er i Lovforslaget (§ 31) forudsat, at Statskassen bekoster Anskaffelsen af det fornødne Antal Spiritusmaalere, mod at Brændevinsbrænderen, i hvis Brænderi en saadan bliver opstillet, betaler en nærmere fastsat aarlig Leie af samme. Det er nemlig forment i Almindelighed at ville være hindrende for Beskatningsforandringen, om hin Udgift paalægges Brændevinsbrænderen, og da Statskassen kun vil komme til at staa i Forbund med Anskaffelsessummen, har man saameget mindre fundet, at der kunde være noget imod en saadan Ordning.

Til §§ 32—34.

Hvad angaar disse Paragrafer, der iøvrigt ere i Overensstemmelse med de nu gjældende Regler, bemærkes kun, at Bestemmelserne i § 34 ere blevne affattede saaledes, at Reiseomkostninger og Dagpenge til Toldoplynet som Regel kun blive at udrede af Brændevinsbrænderen, naar Reiser foretages efter hans egen Anmodning eller i hans Interesse, og ikke naar de ene foretages for Kontrollens Skyld, samt at han ved Abnings- og Lukningsforretninger kun har at udrede de nævnte Omkostninger for een Reise i hver af disse Anledninger, om end Kontrollen maatte medføre, at de forskellige Redskaber, navnlig Gjæringskar, efterhaanden stilles til Raadighed, eller efterhaanden sættes under Toldlukke, saa at flere Reiser i denne Anledning blive nødvendige. Paa den anden Side